

عنوان مقاله:

بازتاب حضور زنان در ادب و فرهنگ جنسیتی کهن با تکیه بر مرزبان نامه، قابوسنامه و کلیله و دمنه

محل انتشار:

ششمین همایش ملی پژوهش های نوین در حوزه زبان و ادبیات ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

حسن کثیر - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد دزفول

مسعود خردمندپور - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد دزفول

خلاصه مقاله:

زن به مثابه عضوی از جامعه، موضوعی است که در ادبیات همواره مورد توجه و اهمیت خاص بوده است. این موضوع در متون نثر ایران از دیرباز تا امروز مورد توجه نویسندگان دوره های مختلف قرار گرفته است. زن در این پژوهش موضوع اصلی است که میتوان آن را به صورتهای گوناگون در آثار و متون کهن معاصر مشاهده کرد. در این مقاله تلاش کردیم تا با بهره گیری از روش توصیفی تحلیلی، رویکردهای نویسنده های قابوس نامه، کلیله و دمنه و مرزبان نامه را در این زمینه کاوش کرده و بازتاب دهیم. نتیجه ای که حاصل شد نشان دهنده این واقعیت است که با توجه به ورود رویکردهای هندی از کتب کهن به ایران و نیز با توجه به برداشت های غلط دینی، شرایطی در قرنهای گذشته در ایران فراهم آمد که زن به عنصری ایستا و بسیار منفعل و در مواردی منفور بدل گردید. زنان در این آثار جنس دوم معرفی می شوند، آستانه آرزوهای زنان این آثار شوهر است و حتی این آرزو نیز بسیار کم رنگ نشان داده می شود. در واقع زنان در این آثار کهن، به عنوان شخصیتی مستقل نمود نمی یابند و نمایش داده نمی شوند. آنان در صورتی رخ می نمایند که مردی در داستان به حضور جنسی یا فیزیکی آنان نیازمند باشد.

کلمات کلیدی:

متون کهن، قابوسنامه، کلیله و دمنه، مرزبان نامه، زن.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1041864>

